

De Europæiske Fællesskabers Tidende

19. Argang nr. C 269

15. november 1976

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Skriftlige forespørgsler:

- nr. 378/75 fra Libero Della Briotta til Kommissionen
Om: Europæiske borgers velbegrundede tvivl om eksistensen af det fælles marked
(Supplerende svar) 1
- nr. 248/76 fra Harry Notenboom til Kommissionen
Om: For høje restitutioner af eksport af malt 2
- nr. 224/76 fra Augusto Premoli til Rådet
Om: Det europæiske Fællesskabs officielle sprog 3
- nr. 279/76 fra Willy Dondelinger til Kommissionen
Om: Forbrugerbeskyttelse 3
- nr. 280/76 fra Georges Carpentier til Rådet
Om: Ansættelse af en assistent i Rådets generalsekretariat 5
- nr. 282/76 fra Ernest Glinne til Rådet
Om: Samarbejde mellem de økonomiske og sociale grupper i Fællesskabet og AVS-
staterne 5
- nr. 293/76 fra André Guerlin til Rådet
Om: Den juridiske rækkevidde af Det europæiske Råds afgørelser 6
- nr. 300/76 fra John Evans til Kommissionen
Om: Sukker 7
- nr. 303/76 fra Pierre-Bernard Cousté til Rådet
Om: Multilaterale forhandlinger vedrørende samhandelen (Tokyo-runden) 8
- nr. 319/76 fra Hermann Schwörer til Kommissionen
Om: Beskyttelse af befolkningen mod skadelige stoffer 8

Indhold (fortsat)

nr. 323/76 fra Pierre Lagorce til Rådet Om: Fællesskabets manglende tilstedeværelse ved konferencen i Puerto Rico	9
nr. 326/76 fra Tam Dalyell til Kommissionen Om: Aktiviteter, der udfoldes af tidligere tjenestemænd ved Kommissionen	10
nr. 333/76 fra Willy Dondelinger til Rådet Om: Europa-Parlamentets personaleledelse	12
nr. 335/76 fra Horst Seefeld til Kommissionen Om: Uforståelige »rationaliseringsforanstaltninger«	12
nr. 346/76 fra John Osborn til Kommissionen Om: Sukkerindførsel fra Commonwealth	13
nr. 347/76 fra John Osborn til Kommissionen Om: Sukkerproduktionen i EF	14
nr. 350/76 fra Michael Herbert til Kommissionen Om: Erosion af kysten	15
nr. 351/76 fra Willy Dondelinger til Rådet Om: Europæiske fortjenstordener	16
nr. 353/76 fra Colette Flesch til Kommissionen Om: Udviklingsprojekter finansieret via fødevarerhjælpen	17
nr. 365/76 fra Pierre-Bernard Cousté til Rådet Om: Harmonisering af forbrugsafgifter på drikkevarer	19
nr. 370/76 fra Mary Kellert-Bowman til Kommissionen Om: Gunstige rentesatser for landmænd	19
nr. 376/76 fra Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Møde i det rådgivende udvalg for lægeuddannelsen	20
nr. 377/76 fra Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Import af kuglelejer med oprindelse i Japan og statshandelslandene	21
nr. 380/76 fra Cornelis Laban til Kommissionen Om: Kodificering af Kommissionens forordninger	21
nr. 385/76 fra Pierre Lagorce til Kommissionen Om: Lån til firmaet Bong Mining Company	22
nr. 392/76 fra André Guerlin til Kommissionen Om: Økonomisk fremgang	23
nr. 394/76 fra André Guerlin til Kommissionen Om: Situationen inden for sojabønemarkedet	24
nr. 395/76 fra André Guerlin til Kommissionen Om: Koncentrationer inden for foderstofindustrien	25
nr. 396/76 fra André Guerlin til Kommissionen Om: Afgift på fedtstoffer	26

(fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

nr. 404/76 fra Pierre Lagorce til Kommissionen	
Om: Visse presseforetagenders situation	26
nr. 410/76 fra Arie van der Hek til Kommissionen	
Om: Prispolitik i forbindelse med grønsager og frugt	27
nr. 420/76 fra Lucien Radoux til Rådet	
Om: Behandlingen af Tindemans-rapporten	28
nr. 427/76 fra Pierre Lagorce til Kommissionen	
Om: Produktion af vin i Det forenede Kongerige	29
nr. 428/76 fra André Colin til Kommissionen	
Om: Europæisk pas til flygtninge	30
nr. 436/76 fra André Guerlin til Kommissionen	
Om: Overskudsproduktion af frugt	30
nr. 443/76 fra John Evans til Kommissionen	
Om: Dårlig sukkerroehøst i England	31
nr. 447/76 fra Ernest Glinne til Kommissionen	
Om: Undersøgelse af eventuel fællesskabsstøtte til en »uforudseende« opdrætsvirksomhed ..	32
nr. 450/76 fra André Guerlin til Kommissionen	
Om: En gruppe sagkyndiges arbejde	33

Berigtigelser

Berigtigelse til skriftlig forespørgsel nr. 130/76 fra Willy Dondelinger til Kommissionen (EFT nr. C 177 af 2. 8. 1976)	34
--	----

I

(Meddelelser)

EUROPA - PARLAMENTET

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 378/75

fra Libero Della Briotta

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. september 1975)

Om: Europæiske borgeres velbegrundede tvivl om eksistensen af det fælles marked

En fællesskabsborger på ferie i Italien erhvervede, tiltrukket af kvaliteten og prisen, et lille moderne møbel.

Da genstanden ikke kan transporteres i hans/hendes bil, beslutter han/hun at sende den med jernbanen til Luxembourg, hvor han/hun har sin bopæl.

Han/hun begiver sig derpå til stationen med den indpakkede genstand og overraskes over at få udleveret en mængde formularer, nemlig:

- a) et fragtbrev, der skal udfyldes i 6 eksemplarer, og som medfører forpligtelse til at levere omkring hundrede forskellige oplysninger,
- b) formular TIF Ch 1 a), der skal udfyldes i 3 eksemplarer, og som kræver 40 forskellige oplysninger,
- c) en international tolddeklaration (formular TIF Ch 1) med 38 forskellige rubrikker, der skal udfyldes.

Endvidere kræver man, for en genstand betalt i konanter, forelæggelse af en faktura i tre eksemplarer.

Naturligvis giver den pågældende borger afkald på at foretage forsendelsen og henvender sig til en speditør, der for et beløb fire gange det, jernbanerne krævede, sørger for at genstanden når frem til sit bestemmelsessted.

Jeg spørger derfor Kommissionen:

1. Drejer det sig i det beskrevne tilfælde om en almindelig fremgangsmåde?
2. Er Kommissionen i bekræftende fald ikke af den opfattelse, at sådanne bureaukratiske byrder i forbindelse med en ganske elementær handling får europæiske borgere til at tvivle om eksistensen af det fælles marked?
3. Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre for at forenkle en procedure, der for den enkelte antager helt kafkaske former, og som sikkert udgør en hindring for den frie varebevægelighed inden for Fællesskabet?

Supplerende svar

(11. oktober 1976)

Som supplement til svar af 5. marts 1976 på skriftlig forespørgsel nr. 378/75 ⁽¹⁾, er Kommissionen nu i stand til at give det ærede medlem de oplysninger,

den har indhentet hos de italienske myndigheder; det fremgår, at den procedure, der er beskrevet i den nævnte forespørgsel, ikke er i overensstemmelse med den praksis, der følges i Italien for en forsendelse af denne art.

(1) EFT nr. C 89 af 16. 4. 1976, s. 5.

Thi, i modsætning til forsendelser af erhvervsmæssig karakter, for hvilke en TIF-formular kan anvendes om eksportdeklaration, giver ikke-erhvervsmæssige forsendelser ikke anledning til anvendelsen af denne formular. I øvrigt kræver de italienske toldmyndigheder for disse sidste forsendelser hverken forelæggelse af en eksportdeklaration eller af en faktura.

I øvrigt støder anvendelsen af den forenkledede ordning, der er indført i forbindelse med fællesskabs-transit (se pkt. 1 c) i det oprindelige svar) for forsendelse af gods med jernbane, ikke på nogen vanskeligheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 248/76

af Harry Notenboom

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. juni 1976)

Om: For høje restitutioner af eksport af malt

Det fremgår af forskellige publikationer, at der eksisterer en rapport om for høje restitutioner til et beløb af omtrent 72 millioner RE på eksport af malt. Det fremgår også af delvist ordret citerede passager, at udenforstående er bekendt med denne rapport.

1. Er omtalte rapport en hemmelig rapport, og i bekræftende fald, hvorledes har det da været muligt for udenforstående at få kendskab til den?
2. Er Kommissionen villig til, nu da rapporten i hvert fald delvis er bekendt, at gøre rede for det konkrete indhold heraf med udeladelse af personlige oplysninger?
3. Er det korrekt, at de for høje eksportrestitutioner blandt andet kunne finde sted under medvirken af tidligere tjenestemænd ved Kommissionen, som

har forladt tjenesten i Fællesskabet med det »gyldne håndtryk« og nu udøver virksomhed i den »grå zone« omkring Berlaymont-bygningen, i hvilken forbindelse de drager nytte ikke alene af deres meget indgående kendskab til de ofte meget indviklede landbrugsforordninger, men også af, at de let kan komme i forbindelse med tidligere kolleger og underordnede? ⁽¹⁾

4. Hvis spørgsmål 3 kan besvares bekræftende, hvad er da Kommissionens mening desangående? Er Kommissionen villig til f. eks. at overveje muligheden af for fremtiden at stille sådanne betingelser for at give det »gyldne håndtryk«, at ovennævnte forbindelser eller fortrinsstillinger **undgås?**

⁽¹⁾ Jf. artiklen »Van jagers en stropers« (om jægere og krybskytter) i det nederlandske tidsskrift »Boer en Tuinder« (Bonde og Gartner) af 27. maj 1976.

Svar

(14. oktober 1976)

1. Den citerede rapport er et internt dokument. Kommissionen kan ikke forstå, hvordan udenforstående personer har kunnet få kendskab til den.
2. Kommissionen har ikke til hensigt at gøre rede for indholdet af et internt dokument. Kommissionen har givet Europa-Parlamentets underudvalg for revision alle nødvendige oplysninger om maltmarkedets virkemåde.
3. Svaret er benægtende. Kommissionen har efter de i forordningerne foreskrevne procedurer fastsat

restitutionsbeløbene efter udtalelse fra vedkommende forvaltningskomité. De fastsatte restitutionsbeløb svarede til forholdene på byg- og maltmarkedet, da de blev fastsat.

4. Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 326/76 ⁽²⁾ fra Tam Dalyell.

⁽²⁾ Se side 10 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 224/76

af Augusto Premoli

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(8. juni 1976)

Om: Det europæiske Fællesskabs officielle sprog

Konventionen om fællesskabspatentet indfører som officielle sprog tre af de seks sprog, der bruges i Fællesskabet, og forpligter i visse tilfælde de retssubjekter, der ikke udtrykker sig på et af disse tre sprog, til at levere en oversættelse af forskellige tekster, især under procedurer af domstolslignende karakter.

Er disse bestemmelser, der gør undtagelse fra princippet om Fællesskabets seks officielle sprog, selv om de gælder for en institution i nær forbindelse med dette, efter Rådets opfattelse forenelige med de almindelige principper for fællesskabsretten, EØF-

traktaten og de akter, der udledes heraf, især hvis man tager i betragtning, at de forårsager forskelsbehandling mellem fællesskabsborgere med hensyn til personers rettigheder, der dog anerkendes og beskyttes af Domstolen?

Kan sådanne indgreb mod personers rettigheder knæses ved, at de i Rådet forsamlede repræsentanter for medlemsstaterne underskriver en aftale, uden at De europæiske Fællesskabers Domstol er blevet hørt, og uden at Parlamentet har afgivet en udtalelse?

Er Rådet af den opfattelse, at det er nødvendigt at formindske antallet af Fællesskabets officielle sprog?

Svar

(7. oktober 1976)

Konventionen om det europæiske patent, der blev underskrevet i Luxembourg den 15. december 1975 af de befuldmægtigede for de ni medlemsstater af De europæiske Fællesskaber forsamlet i Rådet, er en flersidigt aftale mellem staterne. Den udgør ikke en fællesskabsretsakt, skønt den har til formål at fremme gennemførelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs opgaver. Retligt var de kontraherende parter således ikke forpligtet til i forbindelse med det europæiske patent, at anvende den i Fællesskaberne gældende sprogordning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 279/76

af Willy Dondelinger

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1976)

Om: Forbrugerbeskyttelse

På trods af, at der i den franske lovgivning er indført foranstaltninger, der sigter mod at beskytte forbrugeren, såsom bekendtgørelsen af 12. oktober 1972

om mærkningen af varer, konstateres der adskillige overtrædelser, for eksempel i supermarkederne, hvor man finder mange fødevarer, der endnu ikke er forsynet med den foreskrevne mærkning (som bl.a. skal omfatte oplysninger om produktets sammensætning, indhold af giftige stoffer osv.).

Der er netop blevet indgivet en række klager for domstolene af opmærksomme forbrugere, der fornuftigvis har ladet sig ledsage af retsbedsmænd for at få overtrædelserne fastlået officielt.

Desværre opmuntres der nærmest til den slags forseelser, for så vidt som de i retslig henseende er underkastet virkelig skandaløse straffebestemmelser. De virksomheder, der bliver grebet i overtrædelse, har med den undskyldning, at disse forseelser er af såkaldt »økonomisk karakter« og er klassificeret som sådanne, ret til at lade sagen afgøre ved forlig: med andre ord udskriver det firma, der har overtrådt bestemmelserne, en check på et beløb, der mere eller mindre fastsættes ved købslåen mellem det og finansvæsenet. Med et andet udtryk kaldes dette for legaliseret korruption.

Til gengæld stilles den forbruger, der i et supermarked gribes i at stjæle en flaske aperitif eller to skiver skinke, for retten.

Der er således her tale om en utilstødelig ulighed i strafferetlig henseende på forbrugers bekostning.

1. Hvordan er de andre medlemsstaters lovgivning på dette punkt? Gælder der også her en forligsordning for sådanne »økonomiske forseelser«, eller bliver de firmaer, der har overtrådt loven, retsforfulgt?
2. Er der bestemmelser, der svarer til den franske bekendtgørelse af 12. oktober 1972, i kraft i andre medlemsstater? Hvilke straffeforanstaltninger er de, der overtræder bestemmelserne, underkastet?
3. Kan Kommissionen inden for rammerne af sit forbrugerbeskyttelsesprogram henstille til den franske regering, at den på dette punkt ændrer sin lovgivning og underkaster de firmaer, der overtræder bekendtgørelsen af 12. oktober 1972, et virkeligt strafferetligt ansvar?

Svar

(4. oktober 1976)

1. I flere medlemsstater kan »økonomiske forseelser« afgøres udenretligt, når den skyldige part fuldt ud opfylder de vilkår vedkommende offentlige myndighed måtte have fastsat efter modtagelsen af en anmodning fra den skyldige om at slippe for strafferetlige forfølgelser.

For så vidt angår selskabernes strafferetlige ansvar er problemet løst på forskellig måde i medlemsstaterne. Med hensyn til økonomiske forseelser anerkender visse medlemsstater et virkeligt strafferetligt ansvar hos selskaberne, medens andre medlemsstater har en blandet ordning: strafferetlige sanktioner mod de ansvarlige personer og sanktioner eller administrative foranstaltninger mod selskaberne, f. eks. lukning af virksomhederne.

2. Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger om de i de øvrige medlemsstater gældende strafferetlige sanktioner. Besvarelsen af dette spørgsmål ville kræve lange og besværlige analyser, som Kommissionen ikke i øjeblikket er i stand til at foretage.

3. Det europæiske økonomiske Fællesskabs foreløbige program til en beskyttelses- og informationspolitik over for forbrugere henviser ikke direkte til dette problem. Når fællesskabsbestemmelser bliver truffet i forbindelse med dette program eller i forbindelse med andre former for fælles politik — bl.a. landbrugspolitikken — skal Kommissionen påse, at de anvendes korrekt. Men der må imidlertid mindes om, at medlemsstaterne fortsat vil være frit stillet med hensyn til valg af sanktionernes art (strafferetlige, administrative eller blandede) i tilfælde af ikke-overholdelse af lovgivningen.

Endelig er der i forbindelse med arbejdet i arbejdsgruppen »kriminalret«, som konferencen mellem repræsentanter for medlemsstaternes regeringer (justitsministrene) den 26. november 1974 har taget til følge, truffet bestemmelse om undersøgelse af Fællesskabets økonomisk-retlige bestemmelser. Denne undersøgelse vil ligeledes beskæftige sig med spørgsmålet om en udstrækning på fællesskabsniveau af princippet om strafferetligt ansvar for juridiske personer. Resultatet af dette arbejde skal blive bragt til Europa-Parlamentets kendskab.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 280/76

af Georges Carpentier

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1976)

Om: Ansættelse af en assistent i Rådets generalsekretariat

sekretariat og ved eventuel overflyttelse fra de andre institutioner?

Rådet har for nylig indrykket en stillingsannonce i forskellige franske aviser, bl.a. i Le Monde af 9. juni 1976, med henblik på ansættelse af en assistent i sit generalsekretariat.

1. Finder Rådet det rimeligt at benytte en sådan, utvivlsomt kostbar, fremgangsmåde i forbindelse med en stilling på dette niveau, når det i øvrigt giver instrukser om besparelser?
2. Har Rådet udtømt alle andre muligheder for besættelse af denne stilling, både inden for sit eget
3. Ser det tværtimod ikke ud, som om dette stillingsopslag, som er fremkommet i pressen, angår den samme stilling som opslaget i EFT nr. C 120 af 1. juni 1976? I bekræftende fald, er en sådan fremgangsmåde, hvorved man går uden om proceduren for overflyttelse fra de andre institutioner, acceptabel?
4. Er dette stillingsopslag offentliggjort i alle fællesskabslandene, og i bekræftende fald i hvor mange aviser er denne annonce blevet indrykket?
5. Kan Rådet oplyse de samlede omkostninger herved?

Svar

(7. oktober 1976)

Offentliggørelsen af annoncen i Le Monde den 9. juni 1976 samt i ti andre aviser i Fællesskabets forskellige medlemsstater blev foretaget i henhold til den fremgangsmåde, Fællesskabets institutioner sædvanligvis benytter for at sikre, at udvalget af kandidater til ansættelse bliver så stort som muligt.

Denne annonce, som angår den samme stilling, som den, der i henhold til vedtægten er opslået i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 1. juni, muliggør en reklameudadtil, som *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ikke kan sikre i samme omfang.

Før Rådets generalsekretariat forsøgte denne rekruttering udefra, havde det undersøgt de andre muligheder for besættelse af denne stilling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 282/76

af Ernest Glinne

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(1. juli 1976)

Om: Samarbejde mellem de økonomiske og sociale grupper i Fællesskabet og AVS-staterne

Artikel 74, stk. 6, i Lomé-konventionen AVS-EØF bestemmer, at Ministerrådet kan træffe alle egnede foranstaltninger med henblik på at sikre effektive kontakter og konsultationer samt et effektivt samarbejde mellem de økonomiske og sociale grupper i medlemsstaterne og AVS-staterne.

Kan Rådet oplyse, hvilke forslag det påtænker at fremsætte i Ministerrådet AVS-EØF for hurtigst muligt at omsætte indholdet af artikel 74, stk. 6, i praksis?

Svar

(7. oktober 1976)

Rådet for De europæiske Fællesskaber er opmærksom på den rolle, som Fællesskabets økonomiske og sociale kredse vil kunne spille i forbindelse med gennemførelsen af Lomé-konventionen AVS-EØF, der trådte i kraft i april 1976.

I denne ånd foreslog Rådet på den første samling i Ministerrådet AVS-EØF den 14.—15. juli 1976, at Ministerrådet AVS-EØF:

- tager Den rådgivende Forsamling AVS-EØF's resolution af 3. juni 1976 til efterretning; i resolutionen gives der bl.a. udtryk for det ønske, at Ministerrådet AVS-EØF snarest muligt vedtager gennemførelsesbestemmelserne til konventionens artikel 74, stk. 6;

- pålægger AVS-EØF-ambassadørudvalget at foretage en grundig behandling af resolutionen og at stille forslag om, hvorledes denne skal følges op.

Disse forslag fra Rådet for De europæiske Fællesskaber blev modtaget positivt af AVS-staterne, men det var på grund af den omfattende dagsorden for denne første samling i Ministerrådet AVS-EØF ikke muligt at uddybe de økonomiske og sociale kredsers betydning nærmere. Når spørgsmålet viderebehandles i AVS-EØF-ambassadørudvalget, skal Rådet for De europæiske Fællesskaber imidlertid ikke undlade at gøre opmærksom på det ønske, der kom til udtryk i resolutionen fra Den rådgivende Forsamling AVS-EØF; det vil da tage hensyn til andre udtalelser herom, herunder for eksempel Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse af 26. november 1975 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 35 af 16. 2. 1976, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 293/76

af André Guerlin

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(2. juli 1976)

Om: Den juridiske rækkevidde af Det europæiske Råds afgørelser

Kan Rådet inden for rammerne af traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber nøjere klarlægge den juridiske rækkevidde af de afgørelser, der træffes i Det europæiske Råd?

Svar

(7. oktober 1976)

De afgørelser, Det europæiske Råd hidtil har truffet på områder, der henhører under Fællesskabernes traktater, har været af politisk karakter og har ikke haft til formål i sig selv at skabe juridiske virkninger.

I påkommende tilfælde kan Det europæiske Råd ikke desto mindre i overensstemmelse med traktaternes bestemmelser i egenskab af Rådet for Fællesskaberne træffe afgørelser med juridisk virkning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 300/76

af John Evans

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. juli 1976)

Om: Sukker

1. Hvorledes vil Kommissionen støtte omdannelsen af rørsukkerraffinaderier i Storbritannien til fabrikker, som kan behandle sukkerroer, i betragtning af den omstændighed, at Det forenede Kongerige ikke længere har tilladelse til at importere tilstrækkeligt rørsukker til at opretholde den fulde produktion i britiske rørsukkerraffinaderier?

2. Hvilke ordninger har Kommissionen truffet til at omfordele rørsukkerkvoterne, for det tilfælde at et AVS-land er ude af stand til at opfylde sin kvota i henhold til Lomé-konventionen?

3. Hvor stort er det sandsynlige overskud af sukkerproduktionen i EØF i forhold til forbruget i hvert af årene til og med 1980?

4. Hvilke planer har Kommissionen lagt for at hindre eksporten af europæisk sukker i at skade sukkereksporten fra landene i den tredje verden?

5. Hvilke ordninger har Kommissionen truffet for at sikre, at importen af rørsukker fra AVS-landene følger de normale handelskanaler, således som det er vedtaget i Rådet af udenrigsministre i Fællesskabet?

Svar

(7. oktober 1976)

1. Der er ingen kvantitative restriktioner for importen af rørsukker i rå tilstand til britiske raffinaderier, og Kommissionen er ikke bekendt med nogen planer om at omdanne engelske rørsukkerraffinaderier til fabrikker til sukkerroe. Men da de pågældende raffinaderier er koncentreret i havnene i London, Liverpool og Greenock, der ligger fjernt fra sukkerroerområderne i England, samt af tekniske grunde, ville der være alvorlige økonomiske og miljømæssige problemer forbundet med en sådan omlægning.

2. Omfordeling af AVS-sukker omfattes af bestemmelserne i artikel 7 i protokol nr. 3 til Lomé-konventionen. I den leveringsperiode, der sluttede den 30. juni 1976, blev der ikke modtaget nogen meddelelse i henhold til stk. 2 i denne artikel, og følgelig var der ikke noget sukker til rådighed til omfordeling i den periode. Spørgsmålet om omfordeling af kvoter i medfør af artiklens stk. 4 vil først opstå, når Kommissionen i henhold til stk. 3 har truffet afgørelse om manglende opfyldelse.

3. Hvert år bestemmes sukkerproduktionen i Fællesskabet af a) det tilsæede areal, hvilket hovedsageligt afhænger af de årlige af Rådet truffne prisbeslutninger, og af verdensmarkedspriserne, og b) vejret, der kan påvirke produktionen med op til 15 % til begge sider af det normale. Forbruget berøves også af en række faktorer, herunder de almindelige økonomiske forhold. Det er derfor vanskeligt at forudsige forholdet mellem produktion og forbrug til og med 1980. Men såfremt roearealerne forbliver nogenlunde af nuværende omfang, ville en normal høst føre til betydelige overskud i forhold til forbrugsbehovene.

4. Efter Kommissionens opfattelse kan udviklingslandenes sukkereksportinteresser bedst beskyttes ved en effektiv international sukkeroverenskomst. Kommissionen har erklæret sig villig til at deltage i en sådan overenskomst.

5. Næsten alt AVS-sukker omfattes af kommercielle aftaler, der garanterer, at langt den største del af dette sukker følger de traditionelle handelskanaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 303/76

af Pierre-Bernard Cousté

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(5. juli 1976)

Om: Multilaterale forhandlinger vedrørende samhandelen (Tokyo-runden)

Vil Rådet gøre rede for de multilaterale forhandlinger vedrørende samhandelen (Tokyo-runden)?

Vil det især nærmere angive, hvilke resultater der er opnået i arbejdsgrupperne (beskyttelsesforanstaltninger, landbrug, tropeprodukter)?

Svar

(7. oktober 1976)

Da de multilaterale handelsforhandlinger endnu ikke er afsluttede, har man endnu ikke foretaget en samlet vurdering af forløbet af disse forhandlinger på rådsniveau.

Rådet kan dog oplyse, at arbejdet teknisk set skrider normalt frem, især for så vidt angår tropiske produkter, der betragtes som en sektor med fortrinsstilling på grund af udviklingslandenes interesse heri. For sin del har Fællesskabet på dette område forelagt et toldtilbud, der blev vedtaget af Rådet på samlingen den 5.—6. april 1976, og det forventes, at denne del af forhandlingerne kan afsluttes inden udgangen af dette år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 319/76

af Hermann Schwörer

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. juli 1976)

Om: Beskyttelse af befolkningen mod skadelige stoffer

1. Er der hold i meddelelserne om, at kemiske midler til ukrudtsbekæmpelse og til konservering af levnedsmidler (f. eks. quintoxen) er forbudt i forbundsrepublikken Tyskland, hvorimod de tillades i andre EF-lande, f. eks. Nederlandene? Er Kommissionen bekendt med de forskelligartede bestemmelser på dette område, og såfremt der er hold i disse meddelelser, mener Kommissionen da, at det er forsvarligt, når det herigennem først og fremmest i grænseområdet, kommer til konkurrencefordrejninger til ulempe for virksomheder, som overholder de strenge lovbestemmelser?

2. Har Kommissionen planer om at gøre disse bestemmelser ensartede, fremfor alt også af hensyn til den bedst mulige beskyttelse af befolkningen mod skadelige stoffer?

Svar

(8. oktober 1976)

1. En række medlemsstater, inklusive Forbundsrepublikken Tyskland og Nederlandene, har indført forbud mod salg og/eller anvendelse af en række plantebeskyttelsesprodukter, og disse forbud er ofte forskellige, som f. eks. i tilfældet quintonen. Kommissionen deler det ærede medlems opfattelse og er enig i, at når sådanne forskelle ikke skyldes særlige lokale, og navnlig forskellige økologiske, forhold, kan de i almindelighed have den virkning at fordreje konkurrencen ved at udgøre handelshindringer, hvilket bør undgås. Det må imidlertid anerkendes, at virkningen af mange plantebeskyttelsesprodukter klart afhænger af lokale faktorer, såsom pestarter, klima, jordtype, afgrødernes art osv., og at forskellige bestemmelser derfor kan være berettigede i nogle tilfælde.

2. Beskyttelsen af befolkningen mod skadelige stoffer garanteres ved en gruppe bestemmelser, der indeholdes i handlingsprogrammet på miljøområdet, og særlig opmærksomhed er viet de vigtigere forureningskilder, som omtales i programmet for 1973, og samme procedure finder anvendelse på forurenende stoffer af anden kategori, som de blev defineret i 1975.

3. For så vidt specielt angår beskyttelsesprodukter, har Kommissionen fornylig forelagt Rådet et forslag til direktiv⁽¹⁾, der forbyder salg og anvendelse af sådanne produkter, der indeholder visse aktive stoffer. Dette forslag, der indeholder regler, hvorefter nationale forbud kan harmoniseres på fællesskabsplan, omfatter i første omgang plantebeskyttelsesprodukter, der indeholder visse kviksølvforbindelser eller aktive organiske chlorholdige stoffer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 200 af 21. 8. 1976, s. 10.

Dette ledsages af et andet forslag⁽²⁾ om salg af »EØF-godkendte« plantebeskyttelsesprodukter. I denne forbindelse er der truffet bestemmelser om indførelsen af en art »EØF-godkendt« produkt, som frit kan bringes i handelen inden for Fællesskabet. I medfør af disse bestemmelser vil »EØF-godkendelse« blive gjort afhængig af strenge fællesskabsregler om konstatering af produktets effektivitet og sikkerhed for mennesker og miljøet.

Det vil også erindres, at Kommissionen den 31. december 1974 forelagde Rådet et forslag til direktiv om klassificering, emballering og mærkning af pesticider⁽³⁾. Dette forslag er stadig til behandling i Rådet, men når det bliver vedtaget, vil det også bidrage til en bedre beskyttelse af den offentlige sundhed og miljøet.

Den offentlige sundhed beskyttes endvidere i mange medlemsstater af fastsættelsen af et maksimumsniveau (tolerance) for pesticidrester i levnedsmidler og foderstoffer, og endvidere påtænker man bestemmelser om harmonisering på fællesskabsniveau af denne lovgivning. Et forslag til et første direktiv om fastsættelsen af et maksimumsniveau for pesticidrester i og på frugt og grønsager⁽⁴⁾ er under drøftelse i Rådet, og tre andre udkast om henholdsvis pesticidrester i foderstoffer, korn til anvendelse til levnedsmidler og i produkter af dyrisk oprindelse er under udarbejdelse i arbejdsgrupper nedsat af Kommissionen.

⁽²⁾ EFT nr. C 212 af 9. 9. 1976, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. C 40 af 20. 2. 1975, s. 30.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 139 af 28. 12. 1968, s. 19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 323/76

af Pierre Lagorce

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(13. juli 1976)

Om: Fællesskabets manglende tilstedeværelse ved konferencen i Puerto Rico

1. Er Rådet i stand til nærmere at gøre rede for grundene til, at Fællesskabet ikke var til stede ved konferencen i Puerto Rico den 28. og 29. juni 1976?

2. Hvilke uoverensstemmelser staterne imellem førte til, at deltagelsen — efter først at være bekendtgjort — aflystes?
3. Har Rådet kunnet vurdere, i hvor høj grad denne manglende tilstedeværelse har været til skade for Fællesskabet?
4. Mener Rådet, at det er i overensstemmelse med Fællesskabets værdighed, at visse medlemsstater deltager i en konference, som klart — i det omfang det er muligt — har til formål at bidrage til genvalget af De forenede Staters præsident?

Svar

(7. oktober 1976)

Fællesskabet som sådant deltog ikke i konferencen i Puerto Rico, da det ikke var muligt at nå til enighed om de nærmere enkeltheder ved en sådan deltagelse. Konklusionerne fra denne konference kan derfor ikke forpligte Fællesskabet som sådant.

I øvrigt henviser det ærede parlamentsmedlem til de erklæringer, som formanden for Rådet fremsatte om dette emne i spørgetiden på mødet i Europa-Parlamentet den 15. september 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 326/76

af Tam Dalyell

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1976)

Om: Aktiviteter, der udfoldes af tidligere tjenestemænd ved Kommissionen

Er Kommissionen klar over, at erhvervslivet og andre pressionsgrupper i stigende grad gør brug af tjenesteydelser fra tidligere tjenestemænd ved Kommissionen? Disse tidligere tjenestemænd, der gennemgående synes at råde over rigelige midler, kan takket være deres specielle sagkundskab, indsigt i og erfaring med Kommissionens tjenestegrene særdeles hurtigt trænge igennem til de ansvarlige personer for der at tilgodese de af dem repræsenterede instansers interesser.

1. Har Kommissionen nogensinde undersøgt, i hvor høj grad tjenestemændene allerede ved udformningen af forslagene tager hensyn til deres tidligere kollegers ønsker?

2. Såfremt spørgsmål nr. 1 kan besvares bekræftende, kan og vil Kommissionen da underrette Europa-Parlamentet om de oplysninger, den ligger inde med?

3. Findes der interne bestemmelser inden for Kommissionens tjenestegrene om opretholdelse af forretningsmæssige kontakter mellem dens tjenestemænd og tredjemand?

4. Såfremt der ikke findes sådanne bestemmelser, kan Kommissionen da meddele, om den agter at udarbejde en sådan intern ordning for at forhindre, at repræsentanter for pressionsgrupper yder uønsket indflydelse på dens tjenestemænd.

5. I henhold til artikel 16 i Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber skal tjenestemanden efter tjenesteperiodens ophør overholde pligten til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til hans overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Desuden bestemmes det blandt andet i denne artikel, at hver institution efter udtalelse fra det paritetiske samarbejdsudvalg fastsætter, hvilke stillinger der indebærer, at deres indehavere ikke i de tre år, der følger efter deres fratræden fra tjenesten, kan udøve erhvervsmæssig beskæftigelse, mod eller

uden vederlag, uden at være undergivet visse bestemmelser:

- a) Kan Kommissionen meddele, for hvilke tjenestemænd i Kommissionen denne bestemmelse er gældende.
- b) Kan Kommissionen meddele, om og i hvilken udstrækning anvendelse af denne bestemmelse har ført til vanskeligheder med tidligere tjenestemænd?

Svar

(4. oktober 1976)

Tjenestemænd ved Kommissionen er helt klare over deres forpligtelser som tjenestemænd og kravet under artikel 11 i Vedtægten for Tjenestemænd om at en tjenestemand »hverken må søge eller modtage instruktioner fra nogen regering, myndighed, organisation eller person uden for sin institution«.

Kommissionen har ingen vidnesbyrd om at tjenestemænd på upassende måde er under indflydelse fra pressionsgrupper og forhenværende kolleger. Såfremt sådanne vidnesbyrd skulle komme til dens kendskab i fremtiden, skal den vide at træffe passende forholdsregler i overensstemmelse med Vedtægten for Tjenestemænd.

Tjenestemænd der forlader Kommissionens tjeneste skal underskrive et dokument, der henleder opmærksomheden på deres forpligtelser ifølge vedtægten, når de forlader tjenesten og de foranstaltninger, der kan træffes mod en tidligere tjenestemand, såfremt han ikke overholder disse forpligtelser. De artikler i Vedtægten for Tjenestemænd som henvises til er følgende:

Artikel 16, stk. 1: »Tjenestemanden skal efter tjenesteperiodens ophør overholde pligten til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til hans overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele«.

Artikel 17, stk. 1: »Tjenestemanden skal iagttage fuldstændig tavshed om alle forhold og anliggender, som han i medfør af sin stilling bliver bekendt med. Han må ikke på nogen måde videregive dokumenter eller oplysninger, der ikke er offentliggjort, til personer, som ikke er berettiget til at få kendskab hertil. Denne pligt ophører ikke med hans fratræden fra tjeneste«.

Artikel 19, stk. 1: »Tjenestemanden kan ikke med nogen begrundelse uden samtykke fra ansættelsesmyndigheden fremlægge sådanne kendsgerninger for retten, som han i medfør af sin stilling er blevet bekendt med. Dette samtykke kan kun nægtes såfremt Fællesskabernes interesser kræver det, og såfremt afslaget ikke kan få strafferetlige følger for tjenestemanden. Denne pligt ophører ikke med tjenestemandens fratræden fra tjenesten«.

Kommissionen har ikke hidtil fundet det nødvendigt at anvende de i artikel 16 i Vedtægten for Tjenestemænd omhandlede begrænsninger for tjenestemandens senere beskæftigelse, men ville ikke nære betænkeligheder ved at undersøge ethvert tilfælde, der blev bragt til dens kendskab, hvor en interessekonflikt kunne tænkes at opstå.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 333/76

fra Willy Dondelinger

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1976)

Om: Europa-Parlamentets personaleledelse

På et møde mellem administrationscheferne erklærende Den europæiske Domstols justitssekretær bl.a., at Europa-Parlamentet efter hans opfattelse udviste en alt for stor uafhængighed i sin personaleledelse i sammenligning med andre institutioner.

1. Har Kommissionens repræsentanter på dette møde godkendt den mildest talt uheldige udtalelse fra Domstolens justitssekretær?
2. Deler Rådet den opfattelse, som Den europæiske Domstols justitssekretær har givet udtryk for?

Svar

(7. oktober 1976)

Rådet finder det ikke hensigtsmæssigt at udtale sig om de erklæringer, som måtte fremsættes på administrationschefernes møder, der i øvrigt afholdes med begrænset deltagerkreds, og er fortrolige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 335/76

fra Horst Seefeld

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. juli 1976)

Om: Uforståelige »rationaliseringsforanstaltninger«

1. Passer det, at EF-Kommissionen er i færd med at anskaffe skrivemaskiner med Azerty-tastatur, som kan anvendes på alle Fællesskabets sprog, og at det vil blive forlangt, at sekretærene anvender dette tastatur?
2. Stemmer det også, at indførelsen af Azerty-tastaturet vanskeliggør maskinskrivning på alle sprog undtagen fransk og endog til dels umuliggør en korrekt retskrivning?
3. Hvem er ansvarlig for denne bestemmelse, og hvilke grunde anføres?
4. Mener Kommissionen ikke også, at den europæiske offentlighed på denne måde endnu engang får det indtryk, at andre sprog diskrimineres til fordel for fransk?

Svar*(6. oktober 1976)*

Kommissionen er ved at indføre udstyr til optisk læsning i sine tjenestegrene — dvs. udstyr til elektronisk indlæsning af maskinskrevet materiale, hvorved man undgår omskrivning f. eks. af information, der skal indkøres i datasystemer eller telexmeddelelser, der skal sendes. Dette udstyr medfører en stor besparelse af sekretærtid. Udstyret kræver, at der anvendes et standardskriftbillede, som passer til netop dette udstyr.

For at få et sådant standardskriftbillede måtte Kommissionen indgive en speciel ordre om konstruktion af kuglehoveder. For at holde omkostningerne på et minimum (dvs. for at undgå ordrer på 6 forskellige kuglehoveder) måtte der udvikles et enkelt internationalt tastatur, som kan skrive alle Fællesskabets seks

officielle sprog. Dette tastatur er baseret på Azertytastaturet, men er en videreudvikling af dette.

Indførelsen af de nye maskiner er allerede i gang, men vil strække sig over 4 år. Det er Kommissionens erfaring, at det tager mindre end 2 uger for en sekretær at vænne sig til et nyt tastatur; der vil imidlertid ikke blive tale om nogen forpligtelse til at skifte til det nye system, og hvis sekretærer ikke kan eller vil omstille sig, kan de få deres gamle maskiner igen.

De nye maskiner bliver en del af et omfattende udstyr, der kan opfylde de krav, der stilles af en flersproget administration, og efter Kommissionens opfattelse favoriserer det ikke brugerne af noget bestemt sprog.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 346/76**af John Osborn****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(22. juli 1976)*

Om: Sukkerindførsel fra Commonwealth

Vil Kommissionen oplyse, hvor meget sukker der indførtes i Fællesskabet fra sukkerproducerende lande inden for det britiske Commonwealth i de sidste tre år, og hvor meget den forventer, at der vil blive indført i 1976?

Hvilken andel af dette sukker gik til andre lande end Det forenede Kongerige i hvert af disse år?

Hvilke priser opnåede sukkerekseportørerne fra Commonwealth-landene i hvert af disse år?

I hvilket omfang har disse mængder og priser vist sig forskellige fra de garantier til sukkerproducerende Commonwealth-lande, som Det forenede Kongerige foreslog i 1972?

Svar

(6. oktober 1976)

1. De samlede mængder af præference- og verdensmarkedssukker beregnet i metriske tons hvidt ækvivalenssukker, der importeredes til Fællesskabet fra sukkerproducerende lande i det britiske Commonwealth i 1973, 1974 og 1975 var:

1973 — 1 578 475 (*),
1974 — 1 425 150 (*),
1975 — 1 203 784.

(* Inklusive import fra Australien.

Den anslåede mængde for 1976 er 1 354 933 tons.

2. I 1973 importeredes alt det nævnte sukker til Det forenede Kongerige. I hvert af årene 1974 og 1975 var den mængde, der importeredes til andre medlemsstater end Det forenede Kongerige, ca. 1 % og vil i 1976 være 3,5 % (til Irland).

3. De vejede gennemsnitlige cif-priser pr. metrisk ton hvidt ækvivalenssukker for de under 1. nævnte mængder var ca.:

1973 — £ 71,
1974 — £ 113,
1975 — £ 251.

Det tilsvarende skøn for 1976 er £ 190 pr. ton. Denne pris er lavere end tallet for 1975 på grund af den ekstraordinære høje pris af £ 278 pr. metrisk ton

hvidt ækvivalenssukker (dvs. £ 260 pr. longton-sukker), der betales af Det forenede Kongerige for det sukker, det importerede i 1975 under præferenceordninger.

Hertil kommer, at udviklingslandene uden for Commonwealth tilbød en samlet mængde på 24 000 tons, hvorved den samlede tilbudte mængde androg 1 304 700 tons. Det var 95 300 tons mindre end den maksimummængde på 1 400 000 tons, som Fællesskabet var villigt til at importere hvert år fra samtlige de pågældende udviklingslande.

4. I 1972 påtog Det forenede Kongerige sig i medfør af sukeraftalen for Commonwealth at importere en samlet mængde på 1 348 500 metriske tons hvidt ækvivalenssukker fra de pågældende sukkereksporterende udviklingslande. Den vejede gennemsnitspris for dette sukker omregnet til cif var ca. £67 pr. ton. I medfør af præferenceordningen i protokol nr. 3 til Lomé-konventionen vedrørende AVS-sukker, i handelsaftalen med Indien og i Rådets beslutning af 25. februar 1975 tilbød udviklingslandene og -territorierne i Commonwealth at levere og Fællesskabet at købe og importere en samlet mængde på 1 280 700 metriske tons hvidt ækvivalenssukker pr. år.

Cif-prisen for dette præferencesukker i 1975 var £278 pr. ton, og den anslåede pris for 1976 er angivet under punkt 3 ovenfor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 347/76

af John Osborn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(22. juli 1976)

Om: Sukkerproduktionen i EF

Vil Kommissionen oplyse sine planer for den fremtidige politik vedrørende sukkerproduktionen i EF?

Hvor høj en selvforsyningsprocent håber Kommissionen, at EF når op på i løbet af de kommende ti år, når behovet for at udnytte Fællesskabets landbrugsressourcer så effektivt som muligt tages i betragtning? Hvilke absolutte tal repræsenterer denne procentsats?

Hvilket synspunkt har Kommissionen med hensyn til omfanget af fremtidige indførsler af rørsukker fra lande, der har undertegnet Lomé-konventionen? Vil den fortsat anvende køb af rørsukker som middel til at yde sukkerproducerende udviklingslande bistand? Er den sikker på, at eksisterende anlæg til forarbejdning af rørsukker i Fællesskabet fortsat vil blive fuldt udnyttet?

Svar*(4. oktober 1976)*

Selvforsyningsprocenten med hensyn til sukker i Fællesskabet svinger i øjeblikket mellem ca. 100 og 120.

Kommissionen skønner, at forbruget af sukker i Fællesskabet for 1976/1977 vil andrage 9,6 millioner tons hvidt sukker. Med hensyn til udviklingen i de 10 kommende år mener Kommissionen i øjeblikket, at det næppe vil være muligt at fremsætte et pålideligt skøn efter de betydelige uregelmæssige udsving, der har fundet sted i løbet af de sidste sukkerproduktionsår, og i betragtning af udsigterne for produktionen i Fællesskabet af glukosesirup med højt indhold af fruktose.

Sukkerproduktionen i Fællesskabet for 1976/1977 anslås i øjeblikket på grund af tørken til en mængde, der ligger mellem 9 og 10 millioner tons hvidt sukker. Dog vil produktionen under normale forhold og med normal gennemsnitlig ydelse pr. hektar kunne nå op på 11,2 millioner tons hvidt sukker. Dette niveau modsvarer de produktionsforhold, der er fastsat i de regler for produktionspolitikken, der er gældende indtil 1976—1980. I denne forbindelse mener Kommissionen dels, at det er vanskeligt at forestille sig et

produktionsniveau i Fællesskabet, der ligger under forbruget, da summen af basiskvoterne som fastsat i de nævnte produktionsvilkår allerede udgør 95 % af det nuværende forbrug, og dels, at den udstrækning, hvori den fremtidige produktion i Fællesskabet vil overstige det interne forbrug, i det væsentlige vil afhænge af mulighederne for afsætning på verdensmarkedet.

I øvrigt mener Kommissionen, at det er for tidligt på nuværende tidspunkt at tage stilling til den produktionsordning, som Fællesskabet bør følge fra 1980/1981.

For så vidt angår importen af rørsukker på præferencegrundlag, har Fællesskabet for et ubestemt tidsrum påtaget sig visse forpligtelser og vil for sin del overholde dem med det allerede bekræftede formål at styrke økonomien i de udviklingslande og -territorier, der producerer sukker. Kommissionen vil gerne understrege, at den fulde udnyttelse af raffineringsskapaciteten i Fællesskabet afhænger direkte af alle berørte parters overholdelse af disse forpligtelser og bl.a. af leverandørlandenes og -territoriernes overholdelse af forpligtelsen til at levere de aftale mængder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 350/76**af Michael Herbert****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(22. juli 1976)*

Om: Erosion af kysten

1. Hvad er Kommissionens politik med hensyn til det alvorlige problem vedrørende erosion af kysten?
2. Kan Fællesskabet på nogen måde træffe foranstaltninger til bekæmpelse af dette problem?
3. Har Fællesskabet økonomiske midler til rådighed til bekæmpelse af dette problem?
4. Kan der stilles midler fra regionaludviklingsfonden og EUGFL til rådighed til finansiering af projekter til at forhindre erosion af kysten?

Svar*(7. oktober 1976)*

Kommissionen har ikke foretaget nogen specifik aktion med hensyn til erosion af kysterne.

For så vidt angår en evt. deltagelse fra de forskellige Fællesskabsfonders side, ville forslaget til direktiv vedrørende skovbrugsforanstaltninger ⁽¹⁾, som Kommissionen forelagde for Rådet i 1974, og som indeholder bestemmelser om anvendelsen af EUGFL til opmuntring af genbeplantning, muligvis kunne udgøre et middel til beskyttelse af jorden mod erosion.

Infrastrukturprojekter kan få bistand af regionaludviklingsfonden, såfremt de er direkte knyttet til udviklingen af industri-, håndværks- eller servicevirksomheder ⁽²⁾. Under disse betingelser kan regionalfonden yde bidrag til projekter til bekæmpelse af erosion af kysterne.

⁽¹⁾ KOM(74) 170 endel. EFT nr. C 44 af 19. 4. 1974, s. 14.

⁽²⁾ Artikel 4, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 724/75 af 18. marts 1975 om oprettelse af en europæisk fond for regionaludvikling (EFT nr. L 73 af 21. marts 1975, s. 1).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 351/76**af Willy Dondelinger****til Rådet for De europæiske Fællesskaber***(23. juli 1976)*

Om: Europæiske fortjenstordener

Mener Rådet ikke, at det ville være bedre at stifte en officiel europæisk fortjenstorden i stedet for at lade den række spontane »private« europæiske ordener udvikle sig, som uddeles af visse internationale tjenestemænd, der lider af storhedsvanvid?

Svar*(7. oktober 1976)*

Spørgsmålet om indstiftelse af en europæisk fortjenstorden har ikke været overvejet i Rådet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 353/76**af Colette Flesch****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(23. juli 1976)*

Om: Udviklingsprojekter finansieret via fødevarerhjælpen

En del af den fødevarerhjælp, Fællesskabet tildeler, ydes i form af »normal støtte«. Dette betyder i princippet, at modtagerlandet afsætter levnedsmidlerne og finansierer udviklingsprojekter med det udbytte, som det får heraf.

Kunne Kommissionen oplyse, hvilke beløb, der hidtil er ydet på disse betingelser til udviklingsprojekter, hvilke lande der har gjort dette, og i hvilket omfang disse projekter havde til formål at forbedre de pågældende landes produktion af levnedsmidler?

Svar*(6. oktober 1976)*

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 828/75 ⁽¹⁾ fra Adrian Zeller om samme emne.

Endvidere vil det ærede medlem i nedenstående oversigt finde tallene for de udviklingsprojekter, der blev finansieret i 1975. Det fremgår af denne oversigt, at størstedelen af disse projekter tog sigte på en forbedring af levnedsmiddelproduktionen som ønsket af Fællesskabet. De counterpartimidler, der blev anvendt på sådanne projekter udgør ca. 95 % af de samlede counterpartimidler.

⁽¹⁾ EFT C 139 af 21. 6. 1976, s. 17.

UDVIKLINGSPROJEKTER FINANSIERET AF FÆLLESSKABETS FØDEVAREHJÆLP I 1975

Modtagerland	Ydet fødevarerhjælp t	Counterpartmidler \$	Udviklingsprojekter
I. PROJEKTER GÅENDE UD PÅ EN FORBEDRING AF LEVNEDSMIDDELPRODUKTIONEN			
Afghanistan	1 000 t Butteroil	607 220	— Udbredelse af kendskab til nye landbrugsmetoder på bedrifterne ved hjælp af instruktører
	2 500 t Brødkorn	64 450	— Skovplantningsprojekt: plantning af 720 000 planter (skoven ved Stachio)
Benin	2 500 t Brødkorn	(48 750)	— Opførelse af 4 majssiloer med en kapacitet på 2 000 tons hver (regionerne Zou, Borgouet Atacora)
Bangladesh	7 000 t Butteroil	(8 500 000)	— Opførelse af siloer til oplagring af ris i flere provinser (verdensfødevarerprogrammet)
	150 000 t Brødkorn	(17 280 000)	— Opførelse af diger og anlæg af kanaler med henblik på en bedre overrisling af jorden (verdensfødevarerprogrammet)
Indien	163 000 t Brødkorn 5 000 t Mælk	13 577 500 (1 750 000)	— Program til stigning i produktionen og forbedring af afsætningen af mælk i visse regioner
Kenya	5 000 t Brødkorn	286 800	— »Masai wheat scheme« — Udvikling af dyrkningen af hvede på 24 000 ha i Rift Valley (Narou) vest for Nairobi
Pakistan	24 000 t Brødkorn 3 500 t Butteroil	2 902 700	— »Scrap — Larkana/Shikarpur« — dræning af 289 000 ha på bredderne af Indus-floden i Larkana-Shikarpur-distriktet, anlæg af underjordiske vandledninger og pumpningsanlæg
Peru	7 500 t Brødkorn 1 000 t Butteroil 450 t Mælk	(975 000) (1 100 000) (285 000)	— Produktion af berigede levnedsmidler og ophjælpning af forbruget af lokale produkter med høj næringsværdi i forbindelse med »Programme national d'alimentation populaire«
Sri Lanka	20 000 t Brødkorn 250 t Butteroil 1 000 t Mælk	1 772 000 1 126 450	— »Uva Plantation Project« — beplantning med sukkerrør af 2 283 acres i forskellige regioner (Moneragalla, Roseberry, Oakfield, Mirijwatte, Yalabowa) for at opnå selvforsyning med dette produkt
Den arabiske republik Yemen	7 500 t Brødkorn 700 t Butteroil	(1 060 000) (770 000)	— Opførelse af 2 mælkefarme med 300 køer hver (produktion 1 000 tons mælk/år) i Taiz og Hodeidah — Opførelse af et anlæg til fiskekulturer i Hodeidah i samarbejde med UNDP
I alt		52 105 870	
II. ANDRE PROJEKTER			
Guinea Bissau	5 500 t Brødkorn	—	— Anlæg af en asfalteret vej på 17 km på Bubagne i øgruppen Bissagos
Øen Mauritius	7 500 t Brødkorn	(323 865)	— Socialt boligbyggeri i hele landet til den skadede befolkning (cyclon)
Malta	2 000 t Brødkorn 100 t Butteroil	50 980	— Fabrikation af legetøj og gaveartikler i træ, der vil skabe 30 til 40 beskæftigelsesmuligheder i Gozo
Tanzania	20 000 t Brødkorn	1 668 930	— Udvidelse af et elektricitetsværk i Nwanza ved Victoria-søen
I alt		2 043 775	
Samtlige projekter under ét	417 000 t Brødkorn 13 550 t Butteroil 6 450 t Mælk	54 149 645	

Beløbene i parentes er Kommissionens skøn.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 365/76

af Pierre-Bernard Cousté

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(27. juli 1976)

Om: Harmonisering af forbrugsafgifter på drikkevarer

I Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 78/76 erkendes det, at det vil være nyttigt at harmonisere forbrugsafgifterne på alkoholholdige drikkevarer. Rådet understreger imidlertid, at der er mangesidede problemer i forbindelse med denne harmonisering, og at den volder vanskeligheder som følge af utallige strukturforskelle i disse afgifter. Kan Rådet, da dette arbejde er så kompliceret, oplyse, hvor mange møder der hvert enkelt år har været holdt til behandling af Kommissionens forslag til direktiver siden forelæggelsen af disse forslag i marts 1972

- a) på sagkyndiges plan;
- b) på De faste repræsentanters Komités plan;
- c) på ministerplan.

Svar

(7. oktober 1976)

Forslagene til direktiver om forbrugsafgifter om beslægtede afgifter har været behandlet — på sagkyndigt plan: på 15 møder, hvoraf 9 blev afholdt i 1973 og 6 i 1974; — på De faste repræsentanters Komités plan: på møde afholdt den 12. december 1974.

Dette punkt var endvidere opført på dagsordenen for Rådets samling den 19. december 1974. Der har imidlertid hidtil ikke kunnet opnås enighed som følge af de vanskeligheder, der er nævnt i Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 78/76 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 177 af 2. 8. 1976, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 370/76

af Mary Kellett-Bowman

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. august 1976)

Om: Gunstige rentesatser for landmænd

Kan Kommissionen i fortsættelse af den skriftlig forespørgsel nr. 843/75 ⁽¹⁾ om de gennemsnitlige rentesatser, til hvilke landmænd i de forskellige medlemsstater kan låne penge, oplyse den omtrentlige rentesats, som landmænd betaler ved forekomsten af gensidig låneordning inden for landbruget eller rentegodtgørelse på investeringskreditter, hvortil der henvises til i ovennævnte svar? I hvilke lande finder disse gunstige satser anvendelse?

⁽¹⁾ EFT nr. C 158 af 12. 7. 1976, s. 16.

Svar*(11. oktober 1976)*

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om, at de informationer, den har om de gensidige låneordninger inden for landbruget eller rentegodtgørelse, som nævnes i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 843/75, findes på siderne 28 til 33 i »Rapport om gennemførelsen af Rådets direktiver af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter«⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(76) 87 endel. af 10. 3. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 376/76

af Pierre-Bernard Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. august 1976)

Om: Møde i det rådgivende udvalg for lægeuddannelsen

Hvilken lære drager Kommissionen af det første møde i det rådgivende udvalg for lægeuddannelsen, der netop er blevet holdt i Bruxelles, med hensyn til retten til etablering og den frie udveksling af tjenesteydelser for læger?

Kan Kommissionen navnlig præcisere, hvilke udtalelser og forslag dette rådgivende udvalg har fremsat over for Kommissionen?

Svar*(6. oktober 1976)*

Siden Rådet har nedsat og udpeget medlemmerne af det rådgivende udvalg for lægeuddannelsen, har dette allerede holdt to møder: den 5. maj og den 9.—10. september 1976.

Det væsentligste i drøftelserne i udvalget vedrørte udarbejdelsen af programmet for dets første arbejde. Med henblik herpå blev der nedsat flere arbejdsgrupper, der har fået til opgave specielt at undersøge følgende spørgsmål:

- lægers grundlæggende uddannelse;
- de vigtigste tendenser i den nuværende udvikling for så vidt angår lægers uddannelse;

— den teoretiske og praktiske kliniske uddannelse af læger;

— supplerende uddannelse af alment praktiserende læger;

— deltidsuddannelse af speciallæger.

Disse forskellige spørgsmål kræver en omhyggelig undersøgelse, og først efter at have behandlet rapporterne fra disse arbejdsgrupper kan det rådgivende udvalg tage stilling til det formålstjenelige i at fremsætte udtalelser eller henstillinger med hensyn til de spørgsmål, der er blevet drøftet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 377/76

af Pierre-Bernard Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. august 1976)

Om: Import af kuglelejer med oprindelse i Japan og statshandelslandene

Den 14. maj dette år sendte repræsentanterne for de britiske, tyske og franske sammenlutninger af kuglelejerfabrikanter officielt Kommissionen for De europæiske Fællesskaber et memorandum om den trussel, som den billige import fra Japan og statshandelslandene udgør for den europæiske kuglelejeindustri.

Vil Kommissionen oplyse, hvor vidt man er kommet med behandlingen af dette memorandum, og om det er muligt allerede nu at præcisere, hvilke foranstaltninger man påtænker med henblik på at yde den europæiske kuglelejeindustri en effektiv beskyttelse mod den usædvanlige import, som der gøres opmærksom på i dette dokument?

Svar

(12. oktober 1976)

Kommissionens tjenestegrene har nøje gennemgået det memorandum, som Kommissionen fik forelagt den 14. maj i år fra den europæiske kuglelejeindustri. Det fremgik heraf, at yderligere oplysninger var absolut nødvendige, for at man kunne dømme om virkningerne af import, navnlig fra Japan, for denne industrigren. For ganske nylig er yderligere oplysninger modtaget fra den pågældende industri, og deri lægges vægt på en eventuel forekomst af dumping i

hvilket tilfælde Kommissionen har pligt til at tage affære øjeblikkelig.

Kommissionen har desuden benyttet lejligheden under samrådene på højt plan EF/Japan den 10./11. juni 1976 til at gøre den japanske regering opmærksom på vanskelighederne for den europæiske kuglelejeindustri og til at understrege denne europæiske industrisektors omfang og konkurrencefælsomhed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 380/76

af Cornelis Laban

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. august 1976)

Om: Kodificering af Kommissionens forordninger

1. Tilstræber Kommissionen inden for rammerne af sit program til overskueliggørelse af bestemmelserne vedrørende den fælles landbrugspolitik efter kodificeringen af basisforordningerne også en kodificering af gennemførelsesforordningerne?
2. Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, hvornår den mener, at denne meget mere indviklede kodificering af Kommissionens forordninger kan afsluttes?

Svar

(7. oktober 1976)

1. I Kommissionens memorandum om tilpasningen af den fælles landbrugspolitik udtaler den til Rådet, at den finder, at »offentliggørelsen af en konsolidering af gyldige retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik kunne være et væsentligt bidrag til at skabe oversigt over fællesskabsretten på dette område og således lette forvaltningsorganernes og de pågældende erhvervsgrænes anvendelse heraf«⁽¹⁾.

I første omgang er det de retsakter, der henhører under Rådets kompetence, der er blevet kodificeret inden for følgende sektorer: svinekød, fjerkræ, æg,

⁽¹⁾ Dok. KOM(73) 1850 af 31. 10. 1973, afsnit 28.

ægalbumin og mælkealbumin⁽²⁾, korn⁽³⁾, fisk⁽⁴⁾ og ris⁽⁵⁾. Dette gælder både grundforordningerne og Rådets afledte akter.

Kommissionen har i sinde efter kodificeringen af Rådets forordninger at foretage en kodificering af Kommissionens forordninger.

2. Under disse forhold kan Kommissionen ikke i øjeblikket udtale sig om den tid, der vil medgå til kodificeringen, af samtlige Fællesskabets landbrugsakter.

⁽²⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975.

⁽³⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 385/76

af Pierre Lagorce

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. august 1976)

Om: Lån til firmaet Bong Mining Company

Det europæiske Kul- og Stålfællesskab har netop bevilget et lån til firmaet Bong Mining Company for at øge dets produktionskapacitet og bygge endnu et anlæg for omdannelse af jernmalm til pilleform i Liberia.

Er Kommissionen i stand til at oplyse:

1. om europæiske firmaer har andel i Bong Mining Company's kapital;
2. om der er specielle forpligtelser forbundet med at have andel i dette firmas kapital;
3. om denne øgede konkurrenceevne ikke skader udviklingen af fællesskabsproduktionen af jernmalm;
4. om dette lån har anden interesse, for eksempel politisk eller økonomisk, for Fællesskabet end forrentning af den investerede kapital?

Svar

(7. oktober 1976)

1. Kapitalen i Bong Mining er fordelt paritetisk på den liberianske regering og europæiske stålforetagender. Fra Fællesskabet har følgende virksomheder andele i dette foretagende: Finsider-gruppen, Estel, August Thyssen-Hütte og Fried. Krupp Hüttenwerke AG.

2. De virksomheder, der har kapital i foretagedet, er forpligtet til af aftage den af Liberia tilbudte produktion fra Bong Mining. Salgsprisen fastsættes årligt under hensyntagen til verdensmarkedspriserne. Fortjenesten tilkommer den liberianske regering i forhold til Liberias deltagelse med 50 %. I alle tilfælde får denne en afgift på 3 % af salgsindtægterne. Denne afgift modregnes i profitten.

3. Nej. Jernmalms fremstillingen inden for Fællesskabet er langt fra at kunne dække den europæiske industris behov. Også i »almindelige mål for stålindustrien 1980—1985« fremhæves nødvendigheden for den europæiske stålindustri af at udvide og diversifiere sin forsyningsbasis.

4. Ja. Den økonomiske betydning for Fællesskabet fremgår af besvarelsen på spørgsmål 3. Derudover forstærker aftaler af denne art forholdet mellem Fællesskabet og de stater, der har tiltrådt Lomékonventionen, og skaber et bredere fællesgrundlag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 392/76

af André Guerlin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. august 1976)

Om: Økonomisk fremgang

Der synes at være tegn på, at den økonomiske fremgang, der har vist sig i løbet af de sidste måneder, er ved at standse, især i Frankrig og i Forbundsrepublikken Tyskland. Deler Kommissionen dette synspunkt? Har den i givet fald mulighed for at give en forklaring derpå?

Mener den som visse eksperter, at fremgangen hovedsagelig var teknisk og skyldtes en genopbygning af lagrene?

Svar

(6. oktober 1976)

Efter Kommissionens opfattelse er den økonomiske fremgang ikke ved at standse. Den var meget hastig indtil april i år og har derefter haft tendens til at følge en mere normal rytme.

Det er korrekt, at i den indledende fase af det økonomiske opsving havde genopbygningen af lagrene en betydelig teknisk virkning. Men fremgangen

skyldtes også andre elementer i forbindelse med efterspørgslen, bl.a. de foranstaltninger, der er blevet truffet af regeringerne, og den spontane genopliven af de erhvervsdrivendes tillid. De kraftigste impulser synes at skyldes ekspansionen i det private forbrug, der navnlig har omfattet varige goder, samt udviklingen i eksporten til industrialiserede tredjelands. De forskellige faktorer, der indvirker på den økonomiske vækst, har, selv om de af og til har tabt noget

af deres intensitet, stadig været aktive i de seneste måneder. I betragtning af den udvikling, der kan ventes mellem nu og udgangen af året mener Kommissionen, at genopbygningen af lagrene i 1976 betragtet under ét har bidraget for mindre end halvdelen til den forudseelige vækst af bruttonationalproduktet i volumen inden for Fællesskabet (ca. 5 % mod en nedgang på ca. 2½ % i 1975).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 394/76

af André Guerlin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. august 1976)

Om: Situationen inden for sojabønemarkedet

Kan Kommissionen give oplysninger om situationen inden for sojabønemarkedet: den til rådighed stående produktion, købstilbud verden over?

Er det korrekt, at de amerikanske selskaber, der kontrollerer markedet, med alle midler forsøger at fordreje foreliggende oplysninger og kunstigt at holde priserne oppe?

Hvilken virkning kan denne holdning have haft på beregningen af Fællesskabets importafgifter?

Svar

(11. oktober 1976)

Da ca. 80 % af verdens samlede sojabønneeksport stammer fra USA, kan følgende statistiske oplysninger tages som en rimelig angivelse af udbudet af og efterspørgselen efter sojabønner i nutid og fremtid.

USDA udbud/efterspørgsel, anslået for sojabønner fra USA

i 1 000 tons

	1975/1976	1976/1977
Begyndelseslagre	5,035	5,986
Produktion	41,396	34,673
Udbud under ét	46,431	40,660
<i>Anvendelse</i>		
Indenlandsk forbrug	23,542	21,365
Eksport	15,377	14,288
Til såning osv.	2,068	2,286
Samlet efterspørgsel	40,987	37,939
Slutlagre	5,443	2,721

Kommissionen har ingen efterretninger om en bevidst politik fra amerikanske firmaers side gående ud på at fordreje situationen og hidføre kunstige prisstigninger.

Forholdene med hensyn til priser på sojabønner tjener ikke som grundlag for opkrævning af nogen afgift.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 395/76

af André Guerlin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. august 1976)

Om: Koncentrationer inden for foderstofindustrien

Kan Kommissionen bedømme de økonomiske følger af tørken for produktionen af foderstoffer?

Kan den i givet fald give oplysninger om resultaterne?

Har den kunnet undersøge virkningerne af tørken på den industrielle koncentration inden for denne produktionssektor?

Er der ikke fare for, at tørken begunstiger de amerikanske internationale selskabers kontrol med denne produktionssektor, der er så væsentlig for europæisk landbrug?

Svar

(12. oktober 1976)

1 og 2. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan Kommissionen bekræfte, at tørken, der har ramt en lang række egne i Fællesskabet, har ført til en forhøjelse af forbruget og dermed produktionen af foderblandinger. I løbet af sommeren steg afsætningen af foderstoffer til køer til det dobbelte i forhold til det foregående år. Denne stigning vil sandsynligvis fortsætte i løbet af vinteren.

3 og 4. Efter de oplysninger Kommissionen har, er der ingen anledning til at forvente koncentrationer i

denne produktionssektor som følge af tørken og heller ikke til at vente, at de overnationale selskaber skal skaffe sig kontrol med denne industrigren.

Herudover skal Kommissionen henvise det ærede medlem til de svar, som hr. Lardinois⁽¹⁾ afgav på Europa-Parlamentets plenarmøde den 16. september 1976, da tørken debatteredes.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 206 (september 1976), s. 143.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 396/76

af André Guerlin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. august 1976)

Om: Afgift på fedtstoffer

Kan Kommissionen anføre de gunde, der midt i en tørkeperiode har ført til, at den foreslår fastsættelse af en afgift for overskuddene af mælkeprodukter, når der ikke engang er planlagt en afgift for fedtstoffer af vegetabilsk oprindelse?

Er det ikke fordi Kommissionen i dette tilfælde vil beskytte europæiske og andre multinationale selskabers interesser, der producerer vegetabiliske fedtstoffer, til skade for landbrugerne, der allerede er hårdt ramt af tørken?

Svar

(12. oktober 1976)

Kommissionen skal henlede det ærede medlems opmærksomhed på afsnit 47 i dokumentet »Handlingsprogram for 1977—1980 om oprettelse af ligevægt på markedet for mælk- og mejeriprodukter«⁽¹⁾. Afsnit 47 bestemmer, at der skal lægges skat på vegetabiliske olier og fedtstoffer i forbindelse med det ovennævnte program.

⁽¹⁾ KOM(76) 300 endel. fremsendt til Europa-Parlamentet den 16. 7. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 404/76

af Pierre Lagorce

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. august 1976)

Om: Visse presseforetagenders situation

Der foregår for øjeblikket forskellige aktiviteter i Frankrig, der har til formål at ændre betingelserne for overtagelse af visse presseforetagender.

1. Har Kommissionen haft lejlighed til at beskæftige sig med dette spørgsmål?
2. Mener den, at presseforetagender ligesom andre virksomheder falder ind under de i traktaten fastsatte konkurrenceregler?
3. Påtænker den i betragtning af den franske presses situation at indlede en undersøgelse af, hvor de midler, der har muliggjort de seneste transaktioner, kommer fra? Hvis dette ikke er tilfældet, kan den da angive grunden hertil?

Svar

(6. oktober 1976)

Som Kommissionen allerede har haft lejlighed til at påpege, mener den, at presseforetagender, som alle andre foretagender, falder ind under EØF-traktatens konkurrenceregler, hvor efter visse former for aftaler og misbrug af dominerende stilling er forbudt, herunder sammenslutninger mellem virksomheder med en dominerende stilling, som kan betragtes som misbrug i den af Domstolen i sagen International Can anvendte betydning.

I øvrigt kan Kommissionen kun intervenere i medfør af artiklerne 85 og 86 i traktaten over for aftaler og sammenslutninger af pressevirksomheder, der opfylder betingelserne for anvendelse af disse bestemmelser, dvs. sådanne aftaler m.v., der påvirker handelen mellem medlemsstater. I denne forbindelse skal den henviser det ærede medlem til svaret på skriftlig

forespørgsel nr. 408/74 fra Pierre Giraud ⁽¹⁾, hvori den slår fast, at der i de fleste tilfælde er tale om sammenlægninger på nationalt, ja regionalt plan, hvilket normalt ikke har nogen indflydelse på handelen mellem medlemsstater.

Kommissionen agter ikke at foretage nogen undersøgelse af oprindelsen af de midler, der har muliggjort de af det ærede medlem nævnte transaktioner. Thi ifølge traktatens konkurrenceregler tilkommer det ikke Kommissionen at udstrække undersøgelsen, eller til oprindelsen af de midler, der er anvendt til disse transaktioner, hvilket i forbindelse med en undersøgelse af en sammenlægningstransaktion er uden betydning for konkurrencevilkårene.

(1) EFT nr. C 86 af 17. 4. 1975, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 410/76

af Arie van der Hek

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(26. august 1976)

Om: Prispolitik i forbindelse med grønsager og frugt

I punkt 9 i fælleserklæringen fra konferencen om genoprettelse af fuld beskæftigelse og stabilitet i Fællesskabet den 24. juni 1976 hedder det: »Kun ved fælles ofre fra alle parter for at tilpasse indkomstudviklingen på alle niveauer til de objektive økonomiske fakta, hvilket må ske samtidig med, at priserne dæmpes, kan man atter skabe betingelserne for en økonomisk og social situation, der kendetegnes af større ligevægt og større retfærdighed«.

I Fællesskabets medlemsstater forsøger man nu at bremse lønudviklingen. Dette fører helt bevidst for visse lønmodtagergrupper endog midlertidigt til en formindskelse af købekraften af de indtægter, der er til fri rådighed. Dette kunne forsvares — helt i overensstemmelse med det citerede punkt fra ovennævnte erklæring — såfremt man ville bremse prisudviklingen.

Priserne på grønsager og frugt stiger for øjeblikket så stærkt, at denne betingelse ikke længere synes at være opfyldt.

Frugt- og grønsagshandelen dæmper ikke frivilligt priserne. Regeringerne mener, at de er temmelig magtesløse, da det fælles marked i det mindste stærkt vanskeliggør en effektiv national prispolitik i forbindelse med sparsomme mængder grønsager og frugt. Kun en koordineret prispolitik mellem medlemsstaterne synes her at være det rette middel.

Er Kommissionen rede til i løbet af meget kort tid at forelægge Rådet forslag om en indbyrdes tilpasning af medlemsstaternes prispolitik i forbindelse med grønsager og frugt, således at en af de vigtigste betingelser for en ansvarlig social økonomisk politik fortsat opfyldes?

Svar

(6. oktober 1976)

Frugt- og grønsagssektoren præges af prissvingninger på baggrund af stærkt varierende udbud og efterspørgsel, ligesom klimaet bl.a. har indflydelse derpå. Disse prissvingninger er for nylig for visse produkter og i visse egne blevet accentueret af de helt ekstraordinære virkninger af tørken. Prisforhøjelserne er ikke en general foreteelse inden for denne sektor. For at afbøde ulemperne ved denne ekstraordinære situation har Kommissionen foreslået Rådet af træffe visse forholdsregler gående ud på en suspension af de autonome afgifter for visse produkter i henhold til den fælles toldtarif. Kommissionen skal i øvrigt træffe eller foreslå sådanne supplerende foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige, men i betragtning af frugt- og grønsagsproduktionens natur, har den ikke i sinde at indføre en mere harmoniseret prispolitik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 420/76

af Lucien Radoux

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1976)

Om: Behandlingen af Tindemans-rapporten

1. Har Rådet med henblik på at overholde den af Det europæiske Råd fastsatte tidsplan truffet alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at afslutte behandlingen af Tindemans-rapporten inden den 31. december 1976?
2. Hvor langt er man i øjeblikket nået i behandlingsproceduren?
3. Må der frygtes forsinkelser?

Svar

(7. oktober 1976)

1. Under sit møde den 1. og 2. april 1976 i Luxembourg opfordrede Det europæiske Råd udenrigsministrene og Kommissionen til at foretage en tilbunds gående behandling af Tindemans-rapporten og til at forberede de drøftelser, som Det europæiske Råd vil føre om rapporten under sine to kommende møder uden dog at udelukke, at udenrigsministrene selv træffer beslutninger.

Under sit møde den 12.—13. juli 1976 i Bruxelles, opfordrede Det europæiske Råd med henblik på sit kommende møde udenrigsministrene til at fortsætte

behandlingen af Tindemans-rapporten, herunder også kapitel V vedrørende styrkelse af institutionerne.

For at opfylde dette mandat mødes udenrigsministrene enten før åbningen af de pågældende rådssamlinger eller på deres øvrige møder.

2 og 3. Under ovennævnte møde i Luxembourg blev det aftalt, at behandlingen af Tindemans-rapporten skulle være afsluttet før den 31. december 1976. Der er på indeværende tidspunkt ingen grund til at tro, at denne dato ikke skulle kunne overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 427/76

fra Pierre Lagorce

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. september 1976)

Om: Produktion af vin i Det forenede Kongerige

Det forenede Kongerige skulle for øjeblikket have et areal, der tilplanter med vin, på over 100 hektar. Har Kommissionen allerede haft lejlighed til at beskæftige sig med de problemer, den britiske vindyrkning rejser?

Kan Kommissionen oplyse:

1. Om fællesskabsbestemmelserne allerede nu anvendes?
2. Om vinproduktionen der opfylder de kvalitetsnormer, der skal anvendes for alle vine, der produceres i Fællesskabet?
3. Om størrelsen af denne produktion er af en sådan art, at den på længere sigt kommer til at trykke markedsføringen af andre fællesskabsvine i Det forenede Kongerige?
4. Om markedsføringen af disse vine allerede er sket i visse medlemsstater og i bekræftende fald i hvor store mængder?

Svar

(7. oktober 1976)

1. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 816/70 ⁽¹⁾ gælder fuldt ud i Det forenede Kongerige.
2. Kommissionen har ingen oplysninger, der tillader den at antage, at de kvalitetsnormer, der er fastsat ved fællesskabsbestemmelserne, ikke overholdes. Der erindres om, at visse af disse normer er differentieret efter vindyrkningszoner.
3. Det er lidet sandsynligt, at de mængder vin, der produceres i Storbritannien på et areal af 100 ha, skulle kunne skade afsætningen af vine fra de øvrige lande i Fællesskabet. Til sammenligning skal det nævnes, at vindyrkningsarealerne i Fællesskabet i 1973—1974 var som følger: Forbundsrepublikken Tyskland: 95 600 ha, Belgien 7 ha, Frankrig 1 283 000 ha, Italien: 1 155 000 ha, Luxembourg: 1 228 ha.
4. Kommissionen har ingen oplysninger om afsætning af britisk vin i de øvrige lande i Fællesskabet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin (EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 1).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 428/76

fra André Colin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. september 1976)

Om: Europæisk pas til flygtninge

Påtænker Kommissionen at søge og eventuelt foreslå løsninger, der sigter mod at give mulighed for at udstede det fremtidige europæiske pas til visse flygtninge og således give et enestående og forbilledligt europæisk bidrag til det ømme problem om flygtningesituationen?

Svar

(12. oktober 1976)

1. I Kommissionens rapport om iværksættelse af punkt 10 i slutcommuniquet fra det europæiske topmøde i Paris den 9.—10. december 1974⁽¹⁾, udtalte den, at »ensartede pas vil som et indledende skridt henimod en pasunion blive et dokument, der udstedes af hver medlemsstat til sine egne statsborgere. Man kan ikke på kort sigt forestille sig, at medlemsstaterne giver Fællesskabet kompetence til at udstede pas, og at denne kompetence bliver anerkendt internationalt. Følgelig er ensartede pas nødvendigvis til at begynde med nationale pas . . .«.

Dette betyder således, at indehaveren af et europæisk pas, skal være statsborger i den medlemsstat, der udsteder det, hvilket udelukker muligheden af udstedelse til flygtninge.

⁽¹⁾ Supplement 7/75 til EF-Bulletin.

2. Det skal bemærkes, at medlemsstaterne i De europæiske Fællesskaber ikke udsteder pas til flygtninge. For at give disse mulighed for at rejse til udlandet udsteder de i medfør af artikel 28 i konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges status, et rejsedokument, der er i overensstemmelse med den model der er bilagt konventionen.

Endvidere giver størstedelen af de stater, der er medlemmer af Europa-Rådet, herunder samtlige medlemsstater af De europæiske Fællesskaber, i medfør af artikel 1 i aftalen af 20. april 1959 om ophævelse af visumtvangen for flygtninge, uden af kræve visum af alle flygtninge, der er indehavere af et rejsedokument i overensstemmelse med den nævnte konvention, adgang til deres territorium for et tidsrum på op til 3 måneder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 436/76

af André Guerlin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1976)

Om: Overskudsproduktion af frugt

Franske producenter af frugt og i særdeleshed af ferskner står i en meget vanskelig situation over for konkurrencen fra indførte produkter. I de fleste tilfælde har produktionen ikke kunnet afsættes til lønnende priser.

1. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at forsøge at regulere markedet?
2. Hvilken bedømmelse kan den give med hensyn til disse foranstaltningers nyttevirkning?

Svar*(8. oktober 1976)*

Ferskenproduktionen i Frankrig i 1976 androg ca. 512 000 tons.

Da den fulgte efter en særligt ringe produktion (110 000 tons), som selv fulgte efter en produktion, der var en anelse for ringe (434 000 tons), havde man kunnet frygte at se sig stillet over for særligt vanskelige afsætningsproblemer.

Denne frygt viste sig ubegrundet, da så godt som hele høsten kunne afsættes til priser, der var relativt gunstige for producenterne.

Dette vigtige produkt er nemlig i det store og hele blevet solgt til priser, der ligger nær ved basisprisen, og tilbagetrækningen har i Frankrig hidtil kun andraget ca. 27 000 tons.

Samtidig havde eksporten fra Frankrig til de øvrige lande i begyndelsen af september nået 45 400 tons mod 33 600 i 1974 og 1 530 tons i 1975.

Kommissionen mener således, at ferskenmarkedet i Frankrig ikke har været udsat for sådanne vanskeligheder, som meddelelserne i pressen havde kunnet forlede til at antage.

Dette har dog ikke afholdt Kommissionen fra, når situationen krævede det, at træffe foranstaltninger, der var egnet til at regulere markedet. Det ærede medlem vil erindre, at importen af ferskner fra Grækenland blev belagt med en udligningsafgift, der ved to lejligheder førte de græske myndigheder til at standse ferskeneksporten til Fællesskabet. Dette har ført Forbundsrepublikken Tyskland, der er den vigtigste aftager af græske ferskener, til at importere betydeligt mindre mængder end tidligere år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 443/76**af John Evans****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(14. september 1976)*

Om: Dårlig sukkerroehøst i England

Ifølge de seneste nyheder i pressen skulle tørken være skyld i en dårlig sukkerroehøst i England.

1. Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger?
2. Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at sikre forsyningerne til sukkerindustrien i Storbritannien?
3. Kan Kommissionen fremkomme med oplysninger om sukkerroehøsten i de andre af De europæiske Fællesskabers medlemsstater, der er ramt af tørke?

Svar*(6. oktober 1976)*

1. For produktionsåret 1976/1977, der går fra begyndelsen af oktober, må man på baggrund af resultaterne af de analyser, der er udført indtil den

4. september 1976, for så vidt angår sukkerroehøsten i Det forenede Kongerige, forvente en sukkerproduktion pr. hektar, der er 10—15 % lavere end gennem-

snittet for de foregående år. Udsigterne for produktionen, der blev værre og værre indtil udgangen af august, har bedret sig klart i begyndelsen af september efter nedbøren i slutningen af august og begyndelsen af september.

2. For så vidt angår sukkerindustri er der ikke noget forsyningsproblem i Det forenede Kongerige.

3. For så vidt angår de tørkeramte medlemslande må man på grundlag af notaterne af de analyser, der

er foretaget vedrørende sukkerroeafrøderne indtil udgangen af august 1976, forvente en sukkerproduktion pr. hektar der ligger under de respektive gennemsnit for de foregående år:

- a) 25—30 % for Frankrig;
- b) 10—15 % for Danmark og Forbundsrepublikken Tyskland;
- c) mindre end 10 % for Belgien og Nederlandene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 447/76

af Ernest Glinne

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. september 1976)

Om: Undersøgelse af eventuel fællesskabsstøtte til en »uforudseende« opdrætsvirksomhed

Handelsretten i Verdun har for nylig dømt de forhenværende ledere af »Société fermière de la forêt de Gobessart«, som er en virksomhed, der beskæftiger sig med masseopdræt, samt Crédit agricole til at betale omtrent 14,5 millioner francs til kreditorer, der havde været for godtroende og var blevet bedraget. De pågældende ledere havde ifølge domstolen gjort sig skyldige i »manglende forudseenhed« i forbindelse med »groft illegal« velvillighed fra Crédit agricoles side; samtidig kan man heller ikke udelukke, at der politisk-finansielt har været tale om en hemmelig forståelse i sagen.

Vil Kommissionen undersøge, om EUGFL eller noget andet fællesskabsorgan inden for de sidste otte år direkte eller indirekte har bidraget til den »velvillige« finansiering af det nævnte selskab? Er det muligt at få oplyst resultaterne af denne undersøgelse?

Svar

(8. oktober 1976)

EUGFL har aldrig direkte eller indirekte været impliceret i finansieringen af »Société fermière de la forêt de Gobessart«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 450/76

af André Guerlin

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. september 1976)

Om: En gruppe sagkyndiges arbejde

1. Har Kommissionen til hensigt hurtigt at offentliggøre de konklusioner, den har draget af arbejdet fra en gruppe sagkyndige, som den havde pålagt at undersøge de samlede problemer, som inflationen rejser, og midlerne til at afhjælpe den?
2. Kan den oplyse, af hvilke grunde denne rapport ikke er offentliggjort og endog ikke skulle være oversat til alle Fællesskabets officielle sprog?
3. Har Kommissionen til hensigt at fremsende dette dokument til Europa-Parlamentet for at dette kan behandle det og forhandle om det? Kan den i benægtende fald oplyse, hvilke grunde der efter dens opfattelse skulle forhindre Parlamentet i at få meddelelse om det?

Svar

(11. oktober 1976)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på mundtlig forespørgsel nr. H-135/76 fra hr. Fabbrini ⁽¹⁾ under spørgetiden i Europa-Parlamentets mødeperiode i september 1976.

Endvidere skal Kommissionen oplyse det ærede medlem om, at rapporten om inflationsproblemerne foreligger på tre af Fællesskabets sprog. Kommissionen plejer nemlig ikke, bl.a. af besparelsesgrunde, at lade foretagne oversættelser til alle Fællesskabets officielle sprog af alle rapporter fra eksperter eller grupper af eksperter.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 206 (september 1976), s. 134.

BERIGTIGELSER

**Berigtigelse til skriftlig forespørgsel nr. 130/76 fra Willy Dondelinger til Kommissionen
for De europæiske Fællesskaber**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 177 af 2. august 1976)

Side 15:

I svaret skal stk. 2 c) læses som følger:

c) i Italien: fra 22. maj 1977 til 25. september 1977 (GMT + 2).
